

Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (sjunde avdelningen i utökad sammansättning)

3 mars 2021 *

”Personalmål – Tjänstemän – Befordran – Certifieringsförfarande – Sökanden har inte tagits med i den slutliga förteckningen över tjänstemän som har rätt att delta i utbildningsprogrammet – Artikel 45a i tjänsteföreskrifterna – Talan om ogiltigförklaring – Meddelande per rekommenderat brev – Artikel 26 i tjänsteföreskrifterna – Rekommenderad försändelse som inte hämtats ut av adressaten – Utgångspunkten för tidsfristen för att väcka talan – Upptagande till sakprövning – Motiveringsskyldigheten – Rätten att yttra sig – Principen om god förvaltningssed – Proportionalitet – Språkregler”

I mål T-723/18,

João Miguel Barata, bosatt i Evere (Belgien), företrädd av advokaterna G. Pandey, D. Rovetta och V. Villante,

sökande,

mot

Europaparlamentet, företrädd av J. Steele och I. Terwinghe, båda i egenskap av ombud,

svarande,

angående en talan enligt artikel 270 FEUF om ogiltigförklaring av beslut av den 23 juli 2018, rättsakt av den 7 december 2017, rättsakt av den 21 december 2017, skrivelse av den 1 mars 2018, skrivelse av den 22 mars 2018 om sökandens ansökan om att få delta i certifieringsförfarandet år 2017 och meddelandet om internt uttagningsprov av den 22 september 2017,

meddelar

TRIBUNALEN (sjunde avdelningen i utökad sammansättning),

sammansatt av ordföranden R. da Silva Passos, samt domarna V. Valančius, I. Reine, L. Truchot och M. Sampaio Pucurull (referent),

justitiesekreterare: handläggaren P. Cullen,

efter den skriftliga delen av förfarandet och förhandlingen den 1 juli 2020,

följande

* Rättegångsspråk: engelska.

Dom

Bakgrund till tvisten

- 1 Den 22 september 2017 offentliggjorde Europaparlamentet en inbjudan till ansökan (nedan kallat meddelande om uttagsprov) för certifieringsförfarandet år 2017 i syfte att välja ut de tjänstemän i tjänstegrupp AST som kunde tillsättas på en tjänst i tjänstegrupp AD. Den 27 september 2017 lämnade sökanden, João Miguel Barata, som är tjänsteman vid parlamentet, in en ansökan.
- 2 Den 7 december 2017 avvisade tillsättningsmyndigheten denna ansökan med motiveringen att den inte lämnats in tillsammans med den obligatoriska förteckningen över bilagor (nedan kallad rättsakten av den 7 december 2017).
- 3 Den 13 december 2017 begärde sökanden att hans ansökan skulle prövas på nytt.
- 4 Den 21 december 2017 bekräftade tillsättningsmyndigheten rättsakten av den 7 december 2017 (nedan kallad rättsakten av den 21 december 2017).
- 5 Den 2 februari 2018 ingav sökanden ett klagomål med stöd av artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen (nedan kallade tjänsteföreskrifterna).
- 6 Genom skrivelse av den 1 mars 2018 (nedan kallad skrivelsen av den 1 mars 2018) upprepade tillsättningsmyndigheten att sökanden inte hade rätt att delta i certifieringsförfarandet för år 2017 och upplyste honom om att han kunde överklaga till den partssammansatta kommittén för certifieringsförfarandet (nedan kallad Copac).
- 7 Den 8 mars 2018 överklagade sökanden detta beslut till Copac.
- 8 Genom skrivelse av den 22 mars 2018 meddelade Copac sökanden att den hade rekommenderat tillsättningsmyndigheten att avslå överklagandet (nedan kallad skrivelsen av den 22 mars 2018).
- 9 Den 28 mars 2018 bekräftade tillsättningsmyndigheten att sökandens ansökan hade avslagits.
- 10 Den 13 april 2018 ingav sökanden ett klagomål mot beslutet av den 28 mars 2018.
- 11 Den 16 april 2018 offentliggjorde parlamentet förteckningen över godkända sökande.
- 12 Den 23 juli 2018 avslog tillsättningsmyndigheten sökandens klagomål och bekräftade sitt beslut att inte låta sökanden delta i urvalsförfarandet för de tjänstemän som kunde komma att tillsättas på en tjänst i tjänstegrupp AD (nedan kallat beslutet av den 23 juli 2018). Parlamentet skickade detta beslut genom rekommenderat brev med mottagningsbevis till sökandens bostad. Den 25 juli 2018 skickade den belgiska postoperatören denna skrivelse till sökandens bostad men eftersom denne inte var hemma lämnade den belgiska postoperatören ett meddelande om att det fanns en försändelse för avhämtning. Eftersom sökanden inte hämtade ut nämnda försändelse, skickade den belgiska postoperatören tillbaka försändelsen till parlamentet den 9 augusti 2018.
- 13 Den 28 augusti 2018 skickade parlamentet ett e-postmeddelande till sökanden, till vilket beslutet av den 23 juli 2018 bifogades.

Förfarandet och parternas yrkanden

- 14 Sökanden har väckt den nu aktuella talan genom en ansökan som inkom till tribunalens kansli den 7 december 2018.
- 15 Svaromål, replik och duplik inkom till tribunalens kansli den 25 februari, den 25 april och den 7 juni 2019.
- 16 Den 9 juli 2019 inkom sökanden med en begäran om muntlig förhandling.
- 17 I samband med att sammansättningen av tribunalens avdelningar ändrades genom beslut av den 18 oktober 2019, beslutade tribunalens ordförande, med tillämpning av artikel 27.3 i tribunalens rättegångsregler, att målet skulle handläggas av en ny referent, som tjänstgör på sjunde avdelningen.
- 18 På förslag av den sjunde avdelningen beslutade tribunalen den 6 december 2019, med tillämpning av artikel 28 i rättegångsreglerna, att hänskjuta målet till en avdelning i utökad sammansättning.
- 19 På förslag av referenten (sjunde avdelningen i utökad sammansättning) beslutade tribunalen att inleda det muntliga förfarandet och ställde, som en åtgärd för processledning enligt artikel 89 i rättegångsreglerna, skriftliga frågor till parterna. Parterna inkom med svar på frågorna inom den angivna tidsfristen. Förhandlingen, som var planerad till den 2 april 2020, sköts upp till den 1 juli 2020.
- 20 Sökanden har yrkat att tribunalen ska
 - ogiltigförklara beslutet av den 23 juli 2018, rättsakten av den 7 december 2017, rättsakten av den 21 december 2017, skrivelsen av den 1 mars 2018, skrivelsen av den 22 mars 2018 och meddelandet om uttagningsprov, och
 - förplikta parlamentet att ersätta rättegångskostnaderna.
- 21 Parlamentet har yrkat att tribunalen ska
 - avvisa talan,
 - i andra hand ogilla talan, och
 - förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

Upptagande till sakprövning

- 22 Parlamentet har gjort två invändningar om rättegångshinder. De avser för det första att talan har väckts för sent och den andra avser att ansökan inte är förenlig med artikel 76 d i rättegångsreglerna.

Huruvida talan har väckts för sent

- 23 Parlamentet har gjort gällande att talan inte kan tas upp till sakprövning, eftersom den har väckts för sent. Parlamentet har uppgett att det delgav sökanden beslutet av den 23 juli 2018 genom ett rekommenderat brev med mottagningsbevis. Den 25 juli 2018 försökte postoperatören överlämna detta brev till sökandens bostad i Bryssel (Belgien) men eftersom sökanden inte var hemma lämnade

den ett meddelande om att försändelsen kunde avhämtas. Eftersom klaganden inte hade hämtat ut denna försändelse före utgången av den lagstadgade tiden för lagring av posten den 9 augusti 2018, började fristen för att väcka talan löpa från och med detta datum och löpte ut den 19 november 2018. Talan, som väcktes den 7 december 2018, har således väckts för sent.

- 24 Sökanden har bestritt giltigheten av delgivningen per post av beslutet av den 23 juli 2018, som är ett beslut som han påstår sig ha fått kännedom om först när parlamentet skickade beslutet till honom per e-post den 28 augusti 2018. Sökanden har gjort gällande att talan inte har väckts för sent, eftersom fristen för att väcka talan började löpa denna dag.
- 25 Tribunalen erinrar om att det i artikel 25 andra stycket i tjänsteföreskrifterna föreskrivs att "[a]lla beslut som fattas i det enskilda fallet i enlighet med tjänsteföreskrifterna skall omedelbart meddelas den berörda tjänstemannen skriftligen". Eftersom det inte föreskrivs vilken eller vilka metoder som ska användas för att meddela ett beslut som fattas i det enskilda fallet "skriftligen", ska denna bestämmelse tolkas så, att myndigheten har flera möjligheter i detta hänseende, bland annat att meddela beslutet på elektronisk väg (se, för ett liknande resonemang, dom av den 29 november 2018, WL/ERCEA, T-493/17, ej publicerad, EU:T:2018:852, punkt 54).
- 26 Elektronisk väg är nämligen inte det enda möjliga sättet för delgivning av administrativa beslut. Myndigheten kan även skicka ett rekommenderat brev med mottagningsbevis. Denna metod föreskrivs uttryckligen i artikel 26 tredje stycket i tjänsteföreskrifterna, i vilken det anges att "[n]är en handling meddelas en tjänsteman skall detta styrkas genom hans underskrift eller, i brist på detta, genom ett rekommenderat brev till den adress som tjänstemannen senast uppgett". Tack vare de särskilda garantier som det ger såväl tjänstemannen som myndigheten anses för övrigt det rekommenderade brevet med mottagningsbevis utgöra en säker delgivning (se, för ett liknande resonemang, dom av den 29 november 2018, WL/ERCEA, T-493/17, ej publicerad, EU:T:2018:852, punkt 61).
- 27 Av dessa omständigheter följer att det i princip står myndigheten fritt att välja den metod som den anser vara lämpligast med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet för att delge ett beslut om avslag på ett klagomål, eftersom det i tjänsteföreskrifterna inte föreskrivs någon prioritetsordning mellan de olika tänkbara metoderna, såsom elektronisk väg eller rekommenderat brev med mottagningsbevis.
- 28 Det ska dessutom erinras om att det i artikel 91.3 i tjänsteföreskrifterna föreskrivs att talan ska väckas inom tre månader från dagen för delgivningen av det beslut som fattats med anledning av klagomålet. Enligt artikel 60 i rättegångsreglerna ska "[t]idsfristerna ... förlängas med tio dagar med hänsyn till avstånd i samtliga fall".
- 29 Enligt fast rättspraxis utgör fristerna för att anföra klagomål och väcka talan som avses i artiklarna 90 och 91 i tjänsteföreskrifterna tvingande rätt och kan inte ändras av parterna eller av domstolen. Det ankommer på domstolen att ex officio kontrollera att dessa frister har iakttagits. Dessa frister syftar till att uppfylla kravet på rättssäkerhet och nödvändigheten av att undvika diskriminering och godtycklig behandling i rättskipningen (dom av den 7 juli 1971, Müllers/EESK, 79/70, EU:C:1971:79, punkt 18, och dom av den 29 juni 2000, Politi/ETF, C-154/99 P, EU:C:2000:354, punkt 15).
- 30 Det ankommer på den part som gör gällande att talan väckts för sent att bevisa från vilken dag fristen började löpa (dom av den 17 juli 2008, Athinaiki Techniki/kommissionen, C-521/06 P, EU:C:2008:422, punkt 70, se, för ett liknande resonemang, dom av den 5 juni 1980, Belfiore/kommissionen, 108/79, EU:C:1980:146, punkt 7, och dom av den 29 november 2018, WL/ERCEA, T-493/17, ej publicerad, EU:T:2018:852, punkt 59).
- 31 När det gäller talan i personalmål som väckts på grundval av artikel 270 FEUF gäller enligt fast rättspraxis att för att ett beslut ska anses vederbörligen delgett, i den mening som avses i bestämmelserna i tjänsteföreskrifterna, ska det inte endast ha kommit mottagaren till handa, utan

vederbörande måste även ha haft möjlighet att få kännedom om dess innehåll på ett ändamålsenligt sätt (se, för ett liknande resonemang, dom av den 15 juni 1976, Jänsch/kommissionen, 5/76, EU:C:1976:92, punkt 10, och dom av den 29 november 2018, WL/ERCEA, T-493/17, ej publicerad, EU:T:2018:852, punkt 57).

- 32 Det ska även erinras om att enligt artiklarna 263 sjätte stycket FEUF och 297.2 tredje stycket FEUF ska den dag som ska beaktas vid fastställandet av när fristen för att väcka talan om ogiltigförklaring börjar löpa vara den dag då den aktuella rättsakten delges när akten riktar sig till en person. Ett beslut ska anses ha delgetts i vederbörlig ordning när meddelande om beslutet lämnas till adressaten och han har möjlighet att ta del av detta. Vad gäller det sistnämnda villkoret fann domstolen att det var uppfyllt när adressaten hade getts möjlighet att ta del av innehållet i beslutet och de skäl som låg till grund för detsamma (dom av den 21 mars 2019, Eco-Bat Technologies m.fl./kommissionen, C-312/18 P, ej publicerad, EU:C:2019:235, punkterna 25 och 26).
- 33 I förevarande fall är det utrett att sökanden fick kännedom om innehållet i beslutet av den 23 juli 2018 först när parlamentet lämnat meddelande om detta beslut till honom per e-post den 28 augusti 2018. Det är således detta datum som i princip ska beaktas vid beräkningen av tidsfristen för talans väckande.
- 34 Parlamentet har emellertid invänt att fristen för att väcka talan började löpa tidigare. Parlamentet anser att det inte är det datum då sökanden faktiskt fick kännedom om innehållet i beslutet av den 23 juli 2018 som ska beaktas, utan det datum då sökanden har haft möjlighet att få kännedom om det. Parlamentet har i detta avseende gjort gällande att när delgivning sker genom rekommenderat brev med mottagningsbevis kan det presumeras att adressaten har haft möjlighet att få kännedom om dess innehåll när fristen för postens lagring av brevet har löpt ut. Till stöd för detta påstående har parlamentet hänvisat till två avgöranden från personaldomstolen, beslut av den 16 december 2010, AG/parlamentet (F-25/10, EU:F:2010:171), och dom av den 30 januari 2013, Wahlström/Frontex (F-87/11, EU:F:2013:10).
- 35 Det framgår av skälen till personaldomstolens beslut att när ett beslut delges genom rekommenderat brev ska mottagaren anses ha fått kännedom om beslutet när han eller hon undertecknat mottagningsbeviset. Det händer emellertid att mottagningsbeviset inte kan undertecknas av mottagaren, om denne inte är hemma när brevbäraren kommer till dennes hem för att lämna ett brev, eller om han eller hon underlåter att vidta åtgärder och i synnerhet inte hämtar ut försändelsen inom fristen för lagring. I ett sådant fall ska det anses att beslutet har delgetts mottagaren i vederbörlig ordning vid utgången av tidsfristen för lagring av försändelsen av posten. Om det skulle anses att mottagaren, genom att inte vidta några åtgärder och i synnerhet genom att inte hämta ut det rekommenderade brevet inom nämnda frist, kan förhindra att ett beslut delges i vederbörlig ordning genom rekommenderat brev, skulle mottagaren nämligen ha ett visst utrymme att efter eget skön bestämma när fristen för att väcka talan ska börja löpa, trots att en sådan frist inte kan bestämmas av parterna efter eget skön och ska uppfylla kraven på rättssäkerhet och god rättskipning (beslut av den 16 december 2010, AG/parlamentet, F-25/10, EU:F:2010:171, punkterna 41–43, och dom av den 30 januari 2013, Wahlström/parlamentet, F-87/11, EU:F:2013:10, punkterna 38 och 39).
- 36 Det framgår även av personaldomstolens praxis att presumtionen att mottagaren har delgetts beslutet vid utgången av den tidsperiod som ett rekommenderat brev lagras på posten inte är absolut. Den kan tvärtom bestridas och villkoras av att delgivningen skett på sedvanligt sätt. Personaldomstolen fann nämligen att för att presumtionen ska kunna tillämpas ska myndigheten kunna visa att delgivningen genom rekommenderat brev skett på sedvanligt sätt, genom att det har lämnats ett meddelande om försöket till delgivning på mottagarens senaste kända adress. Mottagaren kan dessutom kullkasta denna presumtion genom att bevisa att han var förhindrad, exempelvis på grund av sjukdom eller av omständigheter utanför hans kontroll, från att ta delges brevet (beslut av den 16 december 2010, AG/parlamentet, F-25/10, EU:F:2010:171, punkt 44).

- 37 Inom ramen för ett överklagande av ett beslut i första instans avseende en talan som väckts med stöd av artikel 263 FEUF upphävde domstolen, genom dom av den 21 februari 2018, LL/parlamentet (C-326/16 P, EU:C:2018:83), beslutet av den 19 april 2016, LL/parlamentet (T-615/15, ej publicerat, EU:T:2016:432), i vilket tribunalen, efter att ha konstaterat att talan hade väckts mer än 17 månader efter det att den angripna rättsakten hade delgetts, utan att klaganden hade gjort gällande att det förelåg oförutsebara omständigheter eller omständigheter utanför hans kontroll, avvisade talan då det var uppenbart att den inte kunde tas upp till sakprövning på grund av att talan hade väckts för sent. Domstolen underkände särskilt argumentet att fristen för att väcka talan efter ett misslyckat försök att delge beslutet genom rekommenderat brev i det målet började löpa från och med utgången av den frist för lagring som den belgiska postoperatören tillämpade.
- 38 Domstolen har preciserat att ett beslut har delgetts i vederbörlig ordning, i den mening som avses i artiklarna 263 sjätte stycket FEUF och 297.2 tredje stycket FEUF, när det har delgetts den som det riktar sig till och denna har getts möjlighet att få kännedom härom. Domstolen har påpekat att det särskilt i artikel 297.2 tredje stycket FEUF slås fast en rättssäkerhetsprincip, enligt vilken de rättigheter och skyldigheter som följer av en rättsakt som är avsedd för enskilda enbart kan göras gällande gentemot dess mottagare under förutsättning att denne vederbörligen har fått kännedom om den. På grundval av denna princip påpekade domstolen, efter att ha konstaterat att den delgivna försändelsen hade skickats tillbaka till avsändaren utan att ha hämtats ut, att mottagaren hade mottagit försändelsen som en bilaga till ett e-postmeddelande från parlamentet. Domstolen angav att delgivning under dessa omständigheter inte enbart hade utförts genom rekommenderad försändelse. Domstolen fann att tidsfristen på två månader och tio dagar inte kunde börja löpa förrän den dag då mottagaren fick full kännedom om beslutet och att talan vid tribunalen därför kunde tas upp till sakprövning (dom av den 21 februari 2018, LL/parlamentet, C-326/16 P, EU:C:2018:83, punkterna 46–56).
- 39 Det ska således mot bakgrund av domen av den 21 februari 2018, LL/parlamentet (C-326/16 P, EU:C:2018:83), prövas huruvida den presumtion om delgivning som parlamentet har åberopat är tillämplig i förevarande mål. Tribunalen har i detta avseende anmodat parterna att skriftligen yttra sig om de eventuella konsekvenserna av denna dom och generaladvokatens förslag till avgörande. Parterna har framfört olika ståndpunkter skriftligt och vid förhandlingen.
- 40 Sökanden anser i huvudsak att nämnda dom inte ger stöd för att det föreligger en presumtion om delgivning. Han anser, i likhet med den ståndpunkt som uttryckts bland annat i punkterna 59 och 62 i förslag till avgörande av generaladvokat Szpunar i målet LL/parlamentet (C-326/16 P, EU:C:2017:605), att denna presumtion strider mot principerna om rättssäkerhet, god förvaltningssed och rätten till domstolsprövning enligt artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan).
- 41 Parlamentet har däremot hävdat att tillämpningen av presumtionen om delgivning i förevarande fall fortfarande är motiverad med hänsyn till de grundläggande skillnader som finns mellan de rättsliga och faktiska omständigheterna i förevarande mål och det mål som gav upphov till domen av den 21 februari 2018, LL/parlamentet (C-326/16 P, EU:C:2018:83). Den domen omfattas av artikel 263 FEUF, vilket innebär att dess räckvidd inte utsträcker sig till förevarande talan som grundar sig på artikel 270 FEUF eller tjänsteföreskrifterna. Parlamentet har nämligen förklarat att det med hänsyn till den självständiga karaktären hos tjänsteföreskrifterna ska göras en åtskillnad mellan dessa båda tvister. På grund av den balans som finns mellan de ömsesidiga rättigheter och skyldigheter som tjänsteföreskrifterna har skapat i relationerna mellan tillsättningsmyndigheten och dess anställda inom den offentliga sektorn, är presumtionen om delgivning motiverad och anpassad till detta särskilda sammanhang. Parlamentet har i detta sammanhang särskilt framhållit den mekanism som föreskrivs i artikel 20 i tjänsteföreskrifterna, vilken gör det möjligt för myndigheten att förhindra oegentligheter vid delgivning per post, eftersom den känner adressen till de tjänstemän som är i aktiv tjänst, vilka är skyldiga att omedelbart meddela och underrätta myndigheten om varje ändring av denna. Parlamentet har understrukit att omständigheterna i målet LL/parlamentet (C-326/16 P,

EU:C:2018:83) inte reglerades av tjänsteföreskrifterna och således inte erbjöd likvärdiga garantier. Parlamentet har tillbakavisat tanken att presumtionen om delgivning innebär att tjänstemännen berövas deras rätt att väcka talan vid domstol och anser att denna presumtion är till deras fördel, eftersom presumtionen innebär att utgångspunkten flyttas fram.

- 42 För att avgöra huruvida parlamentet i förevarande fall har fog för att åberopa presumtionen om delgivning som fastställts i personaldomstolens ovannämnda beslut, ska det inledningsvis påpekas att det i artikel 91.3 i tjänsteföreskrifterna endast föreskrivs att fristen på tre månader för att väcka talan börjar löpa den dag då det beslut som fattats med anledning av klagomålet delges. Det är för övrigt ostridigt att det inte finns någon bestämmelse i tjänsteföreskrifterna eller i andra normativa rättsakter i Europeiska unionen som preciserar att utgångspunkten för beräkningen av fristen för att väcka talan vid misslyckat försök till delgivning av ett rekommenderat brev ska flyttas fram till utgången av fristen för lagring av denna försändelse av posten i stället för till den dag då mottagaren faktiskt fick kännedom om innehållet i denna försändelse.
- 43 I avsaknad av en sådan rättsregel ska det hänvisas till rättssäkerhetsprincipen och stadgan, bland annat till rätten till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol, i syfte att kontrollera lagenligheten av den aktuella presumtionen om delgivning.
- 44 I artikel 47 första stycket i stadgan föreskrivs i detta avseende att var och en vars unionsrättsligt garanterade fri- och rättigheter har kränkts har rätt till ett effektivt rättsmedel inför en domstol, med beaktande av de villkor som föreskrivs i denna artikel. I andra stycket i denna artikel föreskrivs att var och en har rätt att inom skälig tid få sin sak prövad i en rättvis och offentlig rättegång och inför en oavhängig och opartisk domstol som har inrättats enligt lag.
- 45 Enligt förklaringarna avseende denna artikel, vilka enligt artikel 6.1 tredje stycket FEU och artikel 52.7 i stadgan ska beaktas vid tolkningen av densamma, motsvarar artikel 47 andra stycket i stadgan artikel 6.1 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, som undertecknades i Rom den 4 november 1950.
- 46 Av rättspraxis från Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna angående tolkningen av artikel 6.1 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, vilken i enlighet med artikel 52.3 i stadgan ska användas som referens, framgår att rätten att få sin sak prövad inför domstol inte är absolut. Utövandet av denna rättighet är begränsad bland annat med avseende på reglerna om talerätt. Bestämmelserna om tidsfrister för att väcka talan syftar till att säkerställa en god rättskipning och i synnerhet iakttagandet av rättssäkerhetsprincipen. Även om de berörda måste förvänta sig att dessa regler tillämpas, får tillämpningen av dem emellertid inte hindra dem från att använda ett tillgängligt rättsmedel (se, för ett liknande resonemang, dom av den 28 februari 2013, Omprövning Arango Jaramillo m.fl./EIB, C-334/12 RX-II, EU:C:2013:134, punkt 43, och Europadomstolen, 13 mars 2018, Kuznetsov m.fl. mot Ryssland, CE:ECHR:2018:0313JUD 005635409, § 40).
- 47 Enligt domstolens fasta praxis är ändamålet med artikel 47 i stadgan inte att det i fördragen föreskrivna systemet med domstolsprövning ska ändras, särskilt inte bestämmelserna om förfarandefrister i unionslagstiftningen (se beslut av den 5 juli 2018, Müller m.fl./QH, C-187/18 P(I), ej publicerat, EU:C:2018:543, punkt 24 och där angiven rättspraxis). De rättigheter som garanteras i artikel 47 i stadgan påverkas inte på något sätt av en strikt tillämpning av unionens bestämmelser om förfarandefrister (se, för ett liknande resonemang, beslut av den 11 juni 2020, GMPO/kommissionen, C-575/19 P, ej publicerat, EU:C:2020:448, punkt 40 och där angiven rättspraxis).
- 48 I förevarande fall grundar sig den av parlamentet åberopade presumtionen om delgivning inte på någon bestämmelse i unionslagstiftningen om förfarandefrister. Denna presumtion påverkar emellertid, på grund av sin natur, mottagaren av den delgivna rättsakten i rättsligt hänseende, eftersom den bestämmer när fristen för att väcka talan börjar löpa och följaktligen huruvida den kan

tas upp till sakprövning. Eftersom syftet med bestämmelserna om tidsfrister för väckande av talan är att säkerställa en god rättskipning genom att undvika all form av diskriminering eller godtycklig behandling och i synnerhet iakttagandet av rättssäkerhetsprincipen, ska en sådan presumtion om delgivning innan den tillämpas, meddelas de berörda personerna för att de ska kunna ta del av dess villkor och rimligen med tillräcklig precision kunna förutse följderna vid beräkningen av talefristen av att en rekommenderad försändelse med mottagningsbevis inte hämtats ut.

- 49 Av detta följer att i avsaknad av bestämmelser som på ett precist och förutsebart sätt reglerar fastställandet av utgångspunkten för beräkningen av talefristen för det fall ett rekommenderat brev med mottagningsbevis inte hämtas ut i tvister som omfattas av tjänsteföreskrifterna, är institutionernas tillämpning av artikel 26 i tjänsteföreskrifterna i detta sammanhang inte tillräcklig för att styrka att den berörda personen har haft möjlighet att få kännedom om det enskilda beslutet i fråga.
- 50 Det ska nämligen understrykas att även om det i artikel 26 i tjänsteföreskrifterna i oförändrade ordalag, sedan denna bestämmelse antogs år 1962, föreskrivs att delgivning ska ske genom rekommenderad försändelse, grundar sig den presumtion om delgivning som parlamentet har åberopat på tillämpningen av nationella bestämmelser om postens lagring av rekommenderade försändelser som inte hämtats ut. För övrigt har nästan sextio år förflutit sedan artikel 26 i tjänsteföreskrifterna antogs. Unionens institutioner, liksom för övrigt medlemsstaternas nationella myndigheter, ombeds allt oftare att använda elektroniska kommunikationsmedel i sina förbindelser med enskilda.
- 51 I avsaknad av tillämpliga bestämmelser som för närvarande är i kraft, och särskilt till följd av domen av den 21 februari 2018, LL/parlamentet (C-326/16 P, EU:C:2018:83), utgör rättssäkerheten och nödvändigheten av att förhindra all form av diskriminering och godtycklig behandling i samband med en god rättskipning hinder mot att i förevarande fall tillämpa den presumtion om delgivning som parlamentet har gjort gällande
- 52 Parlamentet kan således inte hävda att delgivningen av beslutet av den 23 juli 2018 ska anses ha skett vid utgången av fristen för lagring av det rekommenderade brev som adresserats till sökandens hemadress.
- 53 Parlamentet delgav även detta beslut genom ett e-postmeddelande av den 28 augusti 2018, vars mottagande sökanden bekräftade utan dröjsmål. Parlamentet har således fel i sitt påstående att endast delgivning genom rekommenderat brev ska beaktas vid beräkningen av tidsfristen för att väcka talan, även om det inte har hämtats ut inom den frist som beviljats av den belgiska postoperatören. Det är ostridigt att sökanden först den 28 augusti 2018 fick full kännedom om beslutet av den 23 juli 2018. Fristen för att väcka talan började således löpa den 28 augusti 2018. Följaktligen har förevarande talan av den 7 december 2018 inte väckts för sent (se, analogt, dom av den 21 februari 2018, LL/parlamentet, C-326/16 P, EU:C:2018:83, punkterna 53–56). Parlamentets invändning om rättegångshinder på grund av att talan väckts för sent ska således avslås.

Huruvida ansökan är förenlig med artikel 76 d i rättegångsreglerna

- 54 Parlamentet har gjort gällande att sökandens yrkande att tribunalen ska fastställa att artikel 90 i tjänsteföreskrifterna är ogiltig och inte kan tillämpas i förevarande mål inte kan tas upp till sakprövning. Även om detta yrkande kan tolkas som en invändning om rättsstridighet, har parlamentet understrukit att den inte har utvecklats senare i ansökan. Parlamentet anser följaktligen att denna invändning om rättsstridighet ska avvisas med stöd av artikel 76 d i rättegångsreglerna. Parlamentet har även gjort gällande att sökandens fjärde grund avseende åsidosättande av unionens språkregler inte kan tas upp till sakprövning.

- 55 Enligt artikel 21 första stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol, som enligt artikel 53 första stycket i samma stadga och artikel 76 d i rättegångsreglerna ska tillämpas på förfarandet vid tribunalen, ska en ansökan innehålla uppgifter om "föremålet för talan, de grunder och argument som åberopas samt en kortfattad framställning av dessa grunder". För att säkerställa rättssäkerhet och en god rättskipning måste den kortfattade framställningen av de grunder som sökanden anfört enligt fast rättspraxis vara så klar och precis att svaranden kan förbereda sitt försvar och att den behöriga domstolen kan pröva talan (se beslut av den 25 september 2019, EM Research Organization/EUIPO, C-728/18 P, ej publicerat, EU:C:2019:781, punkt 8 och där angiven rättspraxis). Enbart ett abstrakt omnämnande av grunderna i ansökan uppfyller inte dessa krav.
- 56 I förevarande fall kan det konstateras att ansökan i punkterna 61–67 innehåller en redogörelse för den rättsliga argumentation genom vilken sökanden genom sin fjärde grund avseende åsidosättande av unionens språkregler, har ifrågasatt huruvida meddelandet om uttagningsprov är lagenligt med avseende på rådets förordning nr 1 av den 15 april 1958 om vilka språk som skall användas i Europeiska atomenergigemenskapen, (EGT 17, 1958, s. 385; svensk specialutgåva, område 1, volym 1, s. 14), i dess lydelse enligt rådets förordning (EU) nr 517/2013 av den 13 maj 2013 om anpassning av vissa förordningar och beslut på områdena fri rörlighet för varor, fri rörlighet för personer, bolagsrätt, konkurrenspolitik, jordbruk, livsmedelssäkerhet, veterinära och fytosanitära frågor, transportpolitik, energi, beskattning, statistik, transeuropeiska nät, rättsväsende och grundläggande rättigheter, rättvisa, frihet och säkerhet, miljö, tullunion, yttre förbindelser, utrikes-, säkerhets- och försvarspolitik samt institutioner, med anledning av Republiken Kroatiens anslutning (EUT L 158, 2013, s. 1) (nedan kallad förordning nr 1), och likabehandlingsprincipen. Denna redogörelse är tillräckligt klar och precis för att parlamentet ska kunna förbereda sitt försvar och för att tribunalen ska kunna utföra sin prövning. Den fjärde grunden ska således tas upp till sakprövning.
- 57 Vad gäller invändningen om att artikel 90 i tjänsteföreskrifterna är rättsstridig konstaterar tribunalen att föremålet för talan i ett inledande avsnitt i ansökan definieras inom ramen för en mening som innehåller en förteckning över de rättsakter som talan om ogiltigförklaring avser, det vill säga rättsakterna av den 7 december 2017 och den 21 december 2017, skrivelserna av den 1 mars 2018 och av den 22 mars 2018, beslutet av den 23 juli 2018 och meddelandet om uttagningsprov.
- 58 Efter denna förteckning innehåller ansökan följande mening: "Inledningsvis, i förekommande fall, förklara att artikel 90 i tjänsteföreskrifterna är ogiltig och inte är tillämplig i förevarande fall i enlighet med artikel 277 FEUF."
- 59 Detta yrkande underbyggs inte av någon rättslig eller faktisk argumentation som utvecklats i övriga delar av ansökan. I ansökan anges således inte de väsentliga faktiska och rättsliga omständigheter som ligger till grund för yrkandet om fastställelse av att artikel 90 i tjänsteföreskrifterna, genom en invändning om rättsstridighet, är rättsstridig.
- 60 För att vederlägga parlamentets argument att artikel 76 d i rättegångsreglerna har åsidosatts har sökanden i punkterna 19–23 i sin replik anfört flera argument som syftar till att visa att artikel 90 i tjänsteföreskrifterna är rättsstridig.
- 61 Sökanden har emellertid inte lämnat någon motivering till varför en sådan argumentation åberopats så sent.
- 62 Eftersom det i ansökan inte har anförts något som helst argument till stöd för invändningen att artikel 90 i tjänsteföreskrifterna är rättsstridig, konstaterar tribunalen under dessa omständigheter att denna inte uppfyller villkoren i artikel 76 d i rättegångsreglerna. Yrkandet om fastställelse av att artikel 90 i tjänsteföreskrifterna inte är tillämplig ska således avvisas.

Prövning i sak

63 Sökanden har åberopat fyra grunder till stöd för sin talan. Den första grunden avser åsidosättande av motiveringsskyldigheten, den andra grunden avser åsidosättande av proportionalitetsprincipen och principen om god förvaltningssed, rätten till försvar, rätten att yttra sig och artikel 41 i stadgan, den tredje grunden avser åsidosättande av rätten till god förvaltning och den fjärde grunden åsidosättande av förordning nr 1 samt åsidosättande av principerna om likabehandling och icke-diskriminering. Tribunalen anser att dessa grunder ska sammanföras och att den därefter, i tur och ordning, ska pröva, för det första, grunden avseende åsidosättande av motiveringsskyldigheten, för det andra, grunden avseende åsidosättande av rätten att yttra sig, rätten till försvar och artikel 41 i stadgan, för det tredje, grunden avseende åsidosättande av principerna om god förvaltningssed och proportionalitet och för det fjärde, åsidosättande av unionens regler om språkanvändning, likabehandlingsprincipen och icke-diskrimineringsprincipen.

Åsidosättande av motiveringsskyldigheten

64 Sökanden har gjort gällande att motiveringen i beslutet av den 23 juli 2018 och de beslut som föregick det beslutet är uppenbart bristfällig. Parlamentet har underlåtit att förklara varför den inte underrättade sökanden om att en förteckning över bilagor saknades i hans ansökan, trots att sista ansökningsdagen inte hade passerat. Om parlamentets avdelningar har haft tillgång till hans utvärderingsmall, har sökanden begärt att tribunalen ska förplikta parlamentet att förete dessa handlingar.

65 Parlamentet har invänt mot detta påstående.

66 Tribunalen erinrar om att skyldigheten att motivera en rättsakt som går någon emot, vilken bland annat föreskrivs i artikel 25 i tjänsteföreskrifterna, syftar dels till att ge den som berörs av en sådan rättsakt de upplysningar som är nödvändiga för att denne ska kunna bedöma om rättsakten är välgrundad eller om den eventuellt är behäftad med ett fel som gör att dess giltighet kan ifrågasättas, dels till att göra det möjligt för domstolen att utföra sin prövning i detta avseende (dom av den 26 november 1981, Michel/parlamentet, 195/80, EU:C:1981:284, punkt 22, och dom av den 28 februari 2008, Neirinck/kommissionen, C-17/07 P, EU:C:2008:134, punkt 50).

67 En rättsakt ska anses vara tillräckligt motiverad om den har tillkommit i ett sammanhang som är känt för den berörde tjänstemannen, så att denne har möjlighet att bedöma rättsaktens räckvidd (dom av den 1 juni 1983, Seton/kommissionen, 36/81, 37/81 och 218/81, EU:C:1983:152, punkt 48, dom av den 12 november 1996, Ojha/kommissionen, C-294/95 P, EU:C:1996:434, punkt 18, och beslut av den 14 december 2006, Meister/harmoniseringsbyrån, C-12/05 P, EU:C:2006:779, punkt 89).

68 Skyldigheten att motivera ett beslut utgör dessutom en väsentlig formföreskrift som ska skiljas från frågan huruvida motiveringen är välgrundad, vilken ska hänföras till frågan huruvida den omtvistade rättsakten är lagenlig i materiellt hänseende. Motiveringen av en rättsakt består nämligen i att det formellt anges vilka skäl rättsakten grundar sig på. Om dessa skäl innehåller felaktigheter, så inverkar detta på det aktuella beslutets lagenlighet i materiellt hänseende, men inte på motiveringen av beslutet, som kan vara tillräcklig trots att den innehåller felaktiga skäl (se dom av den 17 december 2015, Italien/kommissionen, T-295/13, ej publicerad, EU:T:2015:997, punkt 122 samt där angiven rättspraxis).

69 I förevarande fall meddelades sökanden i rättsakten av den 7 december 2017 skälen för avslaget på sökandens ansökan, och skälen för avslaget på hans klagomål angavs i beslutet av den 23 juli 2018. I beslutet anges uttryckligen att avslaget motiveras av att det saknas en förteckning över bilagorna, trots att en sådan krävs. I beslutet hänvisas i detta avseende till punkt 5.3 i meddelandet om uttagningsprov och till den andra delen av den förklaring som sökanden undertecknat, vilka bekräftar att sökanden var

medveten om att nämnda förteckning, vid äventyr av avslag, skulle bifogas ansökan. Dessa skäl anges i klara, precisa och entydiga ordalag som gör det möjligt för sökanden att förstå deras räckvidd, bedöma om det är lämpligt att väcka talan vid tribunalen och för tribunalen att pröva huruvida beslutet är lagligt. Sökandens invändning om åsidosättande av motiveringsskyldigheten ska således avvisas såsom orgrundad, utan att det är nödvändigt att förordna om åtgärder för bevisupptagning.

Åsidosättande av rätten att yttra sig

- 70 Sökanden har hävdad att parlamentet har åsidosatt principen om iakttagande av rätten till försvar och rätten att yttra sig, vilka är stadfästa i unionens primärrätt och i artikel 41 i stadgan. Parlamentet borde ha gett honom rätt att yttra sig skriftligen innan hans ansökan avvisades och möjlighet att skriftligen yttra sig över de skäl som anförts för att avslå hans klagomål. Sökanden hade, om så hade skett, kunnat övertyga parlamentet om att kontrollera hans ansökan för att försäkra sig om att den innehöll alla relevanta handlingar och visa samtliga felaktigheter avseende hans bedömning.
- 71 Parlamentet har invänt mot denna argumentering.
- 72 När det gäller möjligheten att yttra sig skriftligen innan beslutet av den 23 juli 2018 antogs, erinrar domstolen om att rätten att yttra sig i ett förfarande som föreskrivs i artikel 41.2 i stadgan, vilken utgör en integrerad del av iakttagandet av rätten till försvar, samtidigt som den är mindre omfattande än sistnämnda rättigheter, garanterar var och en en möjlighet att på ett meningsfullt och effektivt sätt framföra sin ståndpunkt under ett administrativt förfarande och innan ett beslut som kan påverka hans eller hennes intressen ogynnsamt fattas (se, för ett liknande resonemang, dom av den 11 december 2014, Boudjlida, C-249/13, EU:C:2014:2431, punkterna 34 och 36, dom av den 24 april 2017, HF/parlamentet, T-584/16, EU:T:2017:282, punkterna 149 och 150, och dom av den 14 december 2018, UC/parlamentet, T-572/17, ej publicerad, EU:T:2018:975, punkt 86).
- 73 Frågan huruvida rätten att yttra sig har åsidosatts ska bedömas mot bakgrund av bland annat de rättsregler som gäller på det ifrågavarande området (se dom av den 9 februari 2017, M, C-560/14, EU:C:2017:101, punkt 33 och där angiven rättspraxis, och dom av den 24 april 2017, HF/parlamentet, T-584/16, EU:T:2017:282, punkt 154).
- 74 Den person som inger ett klagomål mot en åtgärd som går honom emot enligt artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna kan emellertid i princip inte med framgång göra gällande att vederbörande inte har hörts under det administrativa förfarandet, eftersom klagomålet syftar till att ge den berörda personen möjlighet att yttra sig (dom av den 14 december 2018, UC/parlamentet, T-572/17, ej publicerad, EU:T:2018:975, punkt 90, se, för ett liknande resonemang, beslut av den 26 september 2019, Barata/parlamentet, C-71/19 P, ej publicerat, EU:C:2019:793, punkt 49, och dom av den 2 april 2020, Barata/parlamentet, T-81/18, ej publicerad, EU:T:2020:137, punkt 109).
- 75 Sökandens argument att parlamentet inte har gett honom tillfälle att yttra sig skriftligen innan parlamentet avvisade hans ansökan och att framföra sina synpunkter på skälen för att avslå hans klagomål före antagandet av beslutet av den 23 juli 2018 saknar således rättslig grund.
- 76 Det framgår dessutom av bakgrunden till tvisten, som beskrivits ovan, att sökanden begärde en ny prövning av hans ansökan, ingav två klagomål och väckte talan vid Copac. Sökanden har således utövat sin rätt att försvara sina intressen under hela det administrativa förfarandet efter antagandet av rättsakten av den 7 december 2017, varigenom hans ansökan avvisades. Mot bakgrund av dessa omständigheter kan sökanden inte med framgång göra gällande att han inte hade möjlighet att yttra sig skriftligen innan hans ansökan avvisades och innan beslutet av den 23 juli 2018 som innehöll skälen till avslaget på hans ansökan fattades.
- 77 Sökandens invändning om åsidosättande av rätten att yttra sig kan således inte godtas.

Åsidosättande av principerna om god förvaltningssed och proportionalitet

- 78 Sökanden har i huvudsak kritiserat den överdrivna formalism med vilken parlamentet avslag hans ansökan enbart på grund av att en förteckning över bifogade handlingar saknades. Sökanden har för det första gjort gällande att parlamentet har åsidosatt principen om god förvaltningssed genom att inte underrätta honom och låta honom komplettera sin ansökan genom att lämna in en förteckning över bifogade handlingar före den sista ansökningsdagen och genom att inte ha berett honom tillfälle att åtgärda bristerna i sin ansökan efter detta datum. Sökanden har för det andra gjort gällande att parlamentet har åsidosatt proportionalitetsprincipen och gjort sig skyldigt till rättsmissbruk genom att avvisa hans ansökan av rent formella skäl. Det vore orimligt att anse att den omständigheten att sökanden skulle tillåtas att åtgärda bristerna i sin ansökan skulle utgöra ett åsidosättande av principen om likabehandling av sökande.
- 79 Parlamentet har invänt mot denna argumentering.
- 80 Omsorgsplikten och principen om god förvaltningssed återspeglar den jämvikt mellan ömsesidiga rättigheter och skyldigheter som har införts genom tjänsteföreskrifterna i förhållandet mellan den offentliga myndigheten och de offentliganställda och innebär bland annat att myndigheten, när den fattar beslut avseende en tjänstemans situation, ska beakta samtliga omständigheter som kan vara avgörande för dess beslut och därvid beakta inte bara tjänstens intresse utan även den berörde tjänstemannens intresse (dom av den 23 oktober 1986, Schwiering/revisionsrätten, 321/85, EU:C:1986:408, punkt 18).
- 81 När det gäller uttagningsförfaranden ankommer det i princip på den sökande som deltar i ett uttagningsprov att förse uttagningskommittén med alla uppgifter och handlingar som han eller hon anser vara användbara vid prövningen av hans eller hennes ansökan för att denna ska kunna kontrollera att han eller hon uppfyller villkoren i meddelandet om uttagningsprov, och detta särskilt om sökanden uttryckligen och formellt har anmodats att göra detta (dom av den 12 december 2018, Colin/kommissionen, T-614/16, ej publicerad, EU:T:2018:914, punkt 48, se, för ett liknande resonemang, dom av den 12 juli 1989, Belardinelli m.fl./domstolen, 225/87, EU:C:1989:309, punkt 24).
- 82 Jämvikten mellan de ömsesidiga rättigheterna och skyldigheterna mellan myndigheten och den sökande kräver för det första en noggrann och seriös genomläsning av sökanden av bestämmelserna i ett meddelande om uttagningsprov som är klart, precist och ovillkorligt (dom av den 20 juni 1990, Burban/parlamentet, T-133/89, EU:T:1990:36, punkt 33).
- 83 Vad beträffar myndighetens rättigheter och skyldigheter framgår det av fast rättspraxis att när uttagningskommittén kontrollerar om behörighetskraven är uppfyllda kan den endast beakta de upplysningar som sökandena har lämnat i samband med sin ansökan och de styrkande handlingar som det ankommer på sökandena att inge (dom av den 23 januari 2002, Gonçalves/parlamentet, T-386/00, EU:T:2002:12, punkt 74, och dom av den 25 mars 2004, Petrich/kommissionen, T-145/02, EU:T:2004:91, punkt 45). En uttagningskommitté är således inte skyldig att göra efterforskningar för att kontrollera huruvida sökanden uppfyller samtliga villkor i meddelandet om uttagningsprov (dom av den 21 november 2000, Carrasco Benítez/kommissionen, T-214/99, EU:T:2000:272, punkt 77, och dom av den 25 mars 2004, Petrich/kommissionen, T-145/02, EU:T:2004:91, punkt 49). Det ankommer inte på en uttagningskommitté att, när ofullständiga eller tvetydiga handlingar föreligger, kontakta den berörda personen för att klargöra dessa utelämnanden och tvetydigheter (dom av den 21 maj 1992, Almeida Antunes/parlamentet, T-54/91, EU:T:1992:65, punkt 36, och dom av den 6 november 1997, Wolf/kommissionen, T-101/96, EU:T:1997:171, punkt 64).
- 84 När det i meddelandet om uttagningsprov klart och otvetydigt anges att sökandena är skyldiga att till ansökan bifoga bestyrkande handlingar, innebär en sökandes underlåtenhet att uppfylla denna skyldighet varken att uttagningskommittén eller tillsättningsmyndigheten erhåller en befogenhet eller, än mindre, en skyldighet att handla i strid med meddelandet om uttagningsprov (dom av den

31 mars 1992, Burban/parlamentet, C-255/90 P, EU:C:1992:153, punkt 12, dom av den 23 januari 2002, Gonçalves/parlamentet, T-386/00, EU:T:2002:12, punkt 74, och dom av den 25 mars 2004, Petrich/kommissionen, T-145/02, EU:T:2004:91, punkt 49). I en sådan situation utgör underlåtenheten att inge de handlingar som krävs således en giltig grund att neka tillträde till uttagningsprov.

- 85 Om ordalydelsen i meddelandet om uttagningsprov däremot är vag eller tvetydig, så är myndigheten skyldig att utöva sitt utrymme för skönsmässig bedömning med beaktande av sökandens intresse, i enlighet med omsorgsplikten och principen om god förvaltnings sed. Så är exempelvis fallet när det i ett meddelande om uttagningsprov inte anges vilka formkrav de föreskrivna bestyrkande handlingarna ska uppfylla. När det i bestämmelserna i meddelandet om uttagningsprov med avseende på inlämnandet av ansökningar endast föreskrivs en skyldighet att inkomma med bestyrkande handlingar avseende skolutbildning, men det dessutom preciseras att examensbevis eller akademiska kvalifikationer som vidimerats ska tillhandahållas, har domstolen slagit fast att detta förtydligande endast utgör en ”praktisk rekommendation riktad till de sökande till vilka de överlämnade handlingarna inte har återlämnats”. Under sådana omständigheter ankommer det på uttagningskommittén att bedöma huruvida de handlingar som sökanden har ingett utgör bestyrkande handlingar som gör det möjligt för honom att delta i uttagningsprovet (dom av den 25 april 1978, Allgayer/parlamentet, 74/77, EU:C:1978:89, punkt 4).
- 86 Domstolen har dessutom medgett att när det i ett meddelande om uttagningsprov, utan närmare precisering, hänvisas till begreppet ”bestyrkande handlingar”, kan uttagningskommittén, efter att ha tolkat detta begrepp restriktivt så att det betyder ”original eller vidimerad fotokopia”, inte utan, att åsidosätta de principer som nämns i punkterna 80 och 85 ovan, underkänna en sökande av det skälet att han eller hon endast har tillhandahållit fotokopior, utan att ha gett sökanden tillfälle att bifoga kompletterande bestyrkande handlingar som kan åtgärda bristerna i hans eller hennes ansökan (dom av den 23 oktober 1986, Schwiering/revisionsrätten, 321/85, EU:C:1986:408, punkt 20). Under sådana omständigheter ska uttagningskommittén tillåta sökanden att inge vidimerade fotokopior i stället för de fotokopior som ursprungligen ingavs.
- 87 På grundval av ett liknande resonemang slog tribunalen fast att när det i ett meddelande om uttagningsprov inte anges att sökanden ska inge de handlingar som kan styrka att han eller hon har tillräckliga kunskaper i ett av unionens officiella språk, vid äventyr av att han eller hon nekas tillträde till uttagningsprov, kan uttagningskommittén inte avslå en ansökan till vilken en försäkran på heder och samvete avseende sökandens språkkunskaper bifogats med motiveringen att bestyrkande handlingar inte bifogats till denna ansökan (dom av den 19 juli 1999, Varas Carrión/rådet, T-168/97, EU:T:1999:154, punkterna 45–57). Tribunalen har även slagit fast att den omständigheten att en bestyrkande handling till ett examensbevis är tvetydig inte i sig kan göra det möjligt för uttagningskommittén att avslå en ansökan utan att beakta de förklaringar som sökanden har gett i sin ansökan och de relevanta rättsförhållandena i den medlemsstat som utfärdat examensbeviset (dom av den 12 december 2018, Colin/kommissionen, T-614/16, ej publicerad, EU:T:2018:914, punkterna 44–66).
- 88 Dessa väletablerade principer i rättspraxis är tillämpliga på ett sådant certifieringsförfarande som det som är aktuellt i förevarande mål.
- 89 I förevarande fall krävdes det enligt punkt 5.3 i meddelandet om uttagningsprov att de sökande skulle inge ”en förteckning i vilken varje bestyrkande handling som bifogats ansökan [var] numrerad och kort beskriven”, och det föreskrevs uttryckligen att ansökan skulle avslås om detta villkor inte var uppfyllt.

90 Detta villkor anges för övrigt i ansökningsformuläret som innehöll följande förklaring:

”2. jag har underrättats om att min ansökan kommer att avslås om jag inte kompletterar samtliga rubriker i detta ansökningsformulär och inger den inom den föreskrivna fristen, tillsammans med samtliga bestyrkande handlingar som efterfrågas, bland annat en förteckning i vilken varje bestyrkande handling som bifogats ansökan är numrerad och kort beskriven (punkt 5 i meddelandet om uttagningsprov).”

91 Denna text återfinns i slutet av ansökningsformuläret och föregår omedelbart den plats som är reserverad för sökandens underskrift. Den finns under rubriken ”Förklaring”, tryckt med stora bokstäver och fetstil, så att den inte kan undgå läsarens uppmärksamhet. Sökanden undertecknade denna förklaring.

92 Det följer av dessa omständigheter att ordalydelsen i meddelandet om uttagningsprov och i ansökningsformuläret var klar, precis och otvetydig. Eftersom sökanden undertecknade ansökningsformuläret, kunde han inte anses vara ovetande om att avsaknaden av en förteckning över bestyrkande handlingar medförde att hans ansökan skulle komma att avslås.

93 Under dessa omständigheter var parlamentet, i enlighet med den rättspraxis som nämnts ovan i punkt 84, inte skyldigt enligt omsorgsplikten eller principen om god förvaltningssed att uppmärksamma sökanden på den brist som påverkade hans ansökan eller att uppmana denne att åtgärda bristerna i situationen. Innan fristen för ingivande av ansökningshandlingar löpte ut kunde sökanden åtgärda bristerna i sin ansökan genom att i stället för sin ursprungliga ansökan inge en fullständig ansökan som innehöll den förteckning över bilagor som krävdes. I förevarande fall hade sökanden ingett sin ansökan den 27 september 2017, vilket innebär att han fortfarande hade nio dagar på sig att åtgärda bristerna. Efter utgången av fristen för att inge ansökningshandlingarna den 6 oktober 2017 medgav däremot inte ordalydelsen i meddelandet om uttagningsprov och likabehandlingsprincipen att parlamentet uppmanade en sökande att åtgärda bristerna i en ansökan som inte innehöll en förteckning över erforderliga bilagor.

94 För att kunna besvara sökandens argumentation att en sådan tolkning av bestämmelserna om certifieringsförfarandet i fråga är oproportionerlig med hänsyn till hur allvarliga följderna blir av ett avslag på en ansökan i förhållande till den rent formella karaktären hos den förteckning som saknar bilagor, ska det erinras om att proportionalitetsprincipen kräver att institutionernas rättsakter inte går utöver gränserna för vad som är lämpligt och nödvändigt för att förverkliga de legitima målen för lagstiftningen i fråga och att om valet står mellan flera lämpliga åtgärder ska den minst ingripande väljas samt att de olägenheter som orsakas inte är orimliga i förhållande till de åsyftade målen (beslut av den 14 december 2006, Meister/harmoniseringsbyrån, C-12/05 P, EU:C:2006:779, punkt 68, och dom av den 5 mars 2019, Pethke/EUIPO, T-169/17, ej publicerad, EU:T:2019:135, punkt 122).

95 Med hänsyn dels till det stora utrymme för skönsmässig bedömning som kan härledas ur artikel 45a i tjänsteföreskrifterna, i vilken certifieringsförfarandet fastställs, dels till det stora utrymme för skönsmässig bedömning som unionsinstitutionerna enligt domstolens fasta praxis har vad gäller organisationen av sina avdelningar och, i synnerhet, fastställande av de regler och villkor som ska gälla för uttagningsprov och bedömningen och jämförelsen av de sökandes meriter i ett urvalsförfarande, ska tribunalens kontroll på detta område begränsas till frågan huruvida myndigheten, mot bakgrund av de omständigheter som den grundat sin bedömning på, har hållit sig inom rimliga gränser och inte har använt sina befogenheter på ett uppenbart oriktigt sätt eller för andra ändamål än de för vilka befogenheterna tilldelats den (se, för ett liknande resonemang, dom av den 9 oktober 2008, Chetcuti/kommissionen, C-16/07 P, EU:C:2008:549, punkt 76 och där angiven rättspraxis, och dom av den 11 november 2003, Faita/EESK, T-248/02, EU:T:2003:298, punkt 71 och där angiven rättspraxis).

- 96 Det ankommer således på tribunalen att pröva huruvida den regel som anges i punkt 5.3 i meddelandet om uttagningsprov, enligt vilken en ansökan ska inges tillsammans med en förteckning över bilagor, vid äventyr av avslag, som beslutet om avslag grundar sig på, uppfyller ovannämnda kriterier.
- 97 Det ska prövas huruvida denna bestämmelse tjänar ett legitimt syfte. Parlamentet har i sina inlagor och vid förhandlingen i huvudsak hävdad att nämnda regel har två syften. Huvudsyftet är att underlätta handläggningen av ansökningshandlingar. Det sekundära syftet är att kontrollera sökandenas förmåga att följa klara och entydiga instruktioner.
- 98 Det ska i detta hänseende erinras om att syftet med det aktuella certifieringsförfarandet var att välja ut tjänstemän i tjänstegruppen AST för att ge dem tillträde till tjänster som administratörer enligt det förfarande som föreskrivs i artikel 45a i tjänsteföreskrifterna. Omfattningen av de administrativa uppgifter som ska utföras inom en tillräckligt kort tidsperiod för att säkerställa ett korrekt genomförande av ett certifieringsförfarande kan på ett legitimt sätt motivera myndighetens krav på att en sammanfattande förteckning inges som gör det möjligt att kontrollera alla uppgifter och handlingar som har lämnats till stöd för varje ansökan. Med hänsyn till certifieringsförfarandets art ska det för övrigt medges att det inte är orimligt att förvänta sig att de sökande som önskar tillträda en tjänst som administratör visar prov på noggrannhet och tillräcklig uppmärksamhet för att följa de instruktioner som följer av den klara, precisa och entydiga ordalydelsen i meddelandet om uttagningsprov.
- 99 De mål som parlamentet har åberopat, som syftar till att säkerställa att ansökningarna handläggs på ett effektivt sätt och att kontrollera kandidaternas förmåga att följa klara, precisa och entydiga instruktioner, utgör således legitima mål med hänsyn till syftet med certifieringsförfarandet.
- 100 Det ska vidare prövas huruvida de åtgärder som vidtagits för att genomföra dessa mål är lämpliga och nödvändiga inom ramen för det utrymme för skönsmässig bedömning som tillerkänns myndigheterna för att organisera ett certifieringsförfarande.
- 101 I detta avseende ger en sammanfattande förteckning över bestyrkande handlingar myndigheten möjlighet att i form av en sammanfattning få en överblick över samtliga handlingar som ingetts till stöd för varje ansökan. Parlamentet har i detta avseende med rätta framhållit de olika typer av handlingar som finns, bland annat ur språklig synvinkel, på grund av mångfalden av sökandenas nationalitet. Det ska även påpekas att ett förfarande av detta slag är av intresse för ett stort antal sökande. På grund av sin interna karaktär avser det visserligen ett antal sökande som förefaller vara relativt litet i förhållande till de uttagningsprov som ibland lockar flera tusen sökande. Det potentiella antalet sökande som förväntas inom ramen för ett sådant anställningsförfarande är emellertid långt ifrån försumbart. Även de tidsmässiga begränsningar som är inneboende i ett sådant urvalsförfarande ska betonas. Detta avslutades nämligen 190 dagar efter sista ansökningsdagen genom publiceringen av förteckningen över godkända sökande.
- 102 Med hänsyn till handlingarnas olika innehåll, antalet sökande och tidsbegränsningar framstår skyldigheten att tillhandahålla en förteckning över bestyrkande handlingar som en lämplig åtgärd för att bidra till en god handläggning av certifieringsförfarandet. Ett sådant krav kan inte anses innebära en oproportionerligt stor eller orimlig börda för de sökande. I meddelandet om uttagningsprov uppmärksammas sökandena på den vikt som ska tillmätas iakttagandet av denna skyldighet i klara, precisa och entydiga ordalag, vilka inte kan anses strida mot omsorgsplikten.
- 103 Genom att föreskriva att denna förteckning ska tillhandahållas vid äventyr av att ansökan annars avslås syftar regeln i punkt 5.3 i meddelandet om uttagningsprov till att uppmuntra sökandena att fullgöra denna skyldighet. Det är riktigt att eftersom förteckningen endast har en rent administrativ funktion, utgör avsaknaden av denna inte något hinder för bedömningen av sökandenas individuella meriter, vilket kan vara fallet när det till exempel saknas en handling som styrker en kvalifikations- eller utbildningsnivå. I avsaknad av en sådan regel skulle emellertid de sökande vara mindre benägna att

med omsorg kontrollera att deras ansökan är korrekt. Förutom att avsaknaden av en sådan regel i praktiken skulle kunna leda till att myndighetens uppgift blir mer betungande, kan den rättsligt sett ge upphov till en tvetydighet i fråga om huruvida en sådan avsaknad kan avhjälpas.

- 104 Genom att anta beslutet att avslå sökandens ansökan på grundval av den regel som anges i punkt 5.3 i meddelandet om uttagningsprov har parlamentet använt sitt utrymme för skönsmässig bedömning inom rimliga gränser och inte använt sin befogenhet på ett uppenbart felaktigt sätt eller för andra syften än dem för vilka den tilldelats den.
- 105 Av det ovan anförda följer att sökandens talan inte kan vinna bifall såvitt avser den grunden att principerna om god förvaltningssed och proportionalitet har åsidosatts.

Åsidosättande av de språkregler som införts genom förordning nr 1

- 106 Sökanden har hävdatt att parlamentet har åsidosatt bestämmelserna i förordning nr 1 genom att underlåta att använda portugisiska i beslutet av den 23 juli 2018 och i meddelandet om uttagningsprov för certifieringsförfarandet 2017. Han har hävdatt att även om det enligt rättspraxis är tillåtet att använda vissa specifika språk för tjänstens särskilda behov som har intygats, är denna möjlighet beroende av att det antas en intern arbetsordning i enlighet med artikel 6 i förordning nr 1 (dom av den 27 november 2012, Italien/kommissionen, C-566/10 P, EU:C:2012:752, och dom av den 24 september 2015, Italien och Spanien/kommissionen, T-124/13 och T-191/13, EU:T:2015:690). I avsaknad av en sådan förordning hade det inte varit möjligt att göra undantag från dessa språkregler.
- 107 Sökanden har således diskriminerats i förhållande till sina kolleger med engelska, tyska eller franska som modersmål. Sökanden har preciserat att förevarande grund ska förstås som en invändning om att meddelandet om uttagningsprov är rättsstridigt, eftersom sökanden i ett tidigare skede inte direkt kunde bestrida denna rättsakt på grund av att han inte hade något direkt och personligt intresse.
- 108 Sökanden har vidare hävdatt att parlamentet, trots att hans klagomål var avfattade på portugisiska, besvarade klagomålet på engelska, utan att lämna in någon översättning.
- 109 Parlamentet har invänt mot denna argumentering.
- 110 Utan att det är nödvändigt att uttala sig i frågan huruvida förhållandet mellan dessa institutioner och deras tjänstemän och övriga anställda är undantagna från tillämpningsområdet för förordning nr 1, eftersom det inte föreligger några specialbestämmelser för tjänstemän och övriga anställda, och eftersom det inte finns några bestämmelser därom i institutionernas arbetsordningar, ska det erinras om att det av artikel 2 i förordningen, som i princip motsvarar artikel 24 fjärde stycket FEUF och artikel 41.4 i stadgan, framgår att skriftliga handlingar som en person som lyder under en medlemsstats jurisdiktion ställer till unionens institutioner efter avsändarens val får avfattas på något av de officiella språken, vilka avses i artikel 1 i denna förordning, och att institutionen måste lämna sitt svar på samma språk. Dessa personers rätt att välja vilket av unionens officiella språk de vill använda i kontakterna med institutionerna utgör ett väsentligt uttryck för respekten för unionens språkliga mångfald – vars betydelse det erinras om i artikel 3.3 fjärde stycket FEU samt i artikel 22 i stadgan – och är av grundläggande betydelse (dom av den 26 mars 2019, Spanien/parlamentet, C-377/16, EU:C:2019:249, punkt 36).
- 111 Av den omständigheten att unionen har en skyldighet att respektera den språkliga mångfalden kan man dock inte, vilket framgår av domstolens praxis, sluta sig till att det föreligger en allmän rättsprincip som ger varje medborgare rätt att kräva att varje handling som kan påverka hans eller hennes intressen under alla förhållanden ska avfattas på hans eller hennes språk, och enligt vilken

- institutionerna är skyldiga att, utan möjlighet till undantag, använda sig av samtliga officiella språk i alla situationer (se dom av den 26 mars 2019, Spanien/parlamentet, C-377/16, EU:C:2019:249, punkt 37 och där angiven rättspraxis).
- 112 Vad beträffar just förfarandena för uttagning av EU-personal har domstolen slagit fast att institutionernas skyldigheter under förfarandena för uttagning av EU-personal inte kan anses gå längre än vad som följer av kraven i artikel 1d i tjänsteföreskrifterna (se dom av den 26 mars 2019, Spanien/parlamentet, C-377/16, EU:C:2019:249, punkt 39 och där angiven rättspraxis).
- 113 Det följer av artikel 1d.1 och 1d.6 första meningen i tjänsteföreskrifterna att även om det inte är uteslutet att det i tjänstens intresse kan vara motiverat att de språk som kan väljas för ett uttagningsprov vid kommunikationen mellan de sökande och myndigheten begränsas till de officiella språk som är vanligast förekommande inom unionen, måste en sådan begränsning dock med nödvändighet grundas på uppgifter som är objektivt verifierbara, såväl för de sökande i uttagningsprovet som för unionsdomstolen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 26 mars 2019, kommissionen/Italien, C-621/16 P, EU:C:2019:251, punkt 124 och där angiven rättspraxis).
- 114 Inom ramen för ett meddelande om uttagningsprov som är förbehållet tjänstemän och övriga anställda som tjänstgör vid en institution kan kravet på kunskaper i vissa språk motiveras av uttagningsprovets interna karaktär, eftersom sökandena har kunnat förstå skälen till de språk som valts ut för proven och tribunalen kan utöva sin kontroll av valet av dessa språk (se, för ett liknande resonemang, dom av den 27 november 2012, Italien/kommissionen, C-566/10 P, EU:C:2012:752, punkt 92, och dom av den 5 april 2005, Hendrickx/rådet, T-376/03, EU:T:2005:116, punkterna 33 och 34).
- 115 Dessa principer är tillämpliga när det rör sig om en rättsakt som riktar sig till samtliga sökande i ett certifieringsförfarande, såsom det som är aktuellt i förevarande mål, vilket enbart är förbehållet tjänstemän med minst sex års tjänstgöringstid (se, för ett liknande resonemang, dom av den 20 november 2008, Italien/kommissionen, T-185/05, EU:T:2008:519, punkt 132).
- 116 Det ska nämligen erinras om att certifieringsförfarandet föreskrivs i artikel 45a i tjänsteföreskrifterna, där det i punkt 1 anges att en tjänsteman i tjänstegrupp AST från och med lönegrad 5 får tillsättas på en tjänst i tjänstegrupp AD.
- 117 I förevarande fall framgår det av meddelandet om uttagningsprov att de sökande, i enlighet med artikel 4 i det beslut som fattades av Europaparlamentets presidium den 26 september 2005 om allmänna genomförandebestämmelser för certifieringsförfarandet, bland annat skulle ha minst sex tjänsteår i tjänstegruppen AST. I artikel 3 i nämnda beslut anges att det i de inbjudningar att lämna in ansökningar som utlysts med tillämpning av denna bestämmelse ska anges att det är av stor betydelse att de sökande har tillräckliga språkkunskaper i åtminstone ett av de språk på vilka utbildningsprogrammet och de prov som nämns i artiklarna 5 och 6 i beslutet anordnas.
- 118 På grundval härav angavs i meddelandet om uttagningsprov denna betydelse genom att det framhölls att utbildningsprogrammen och proven skulle genomföras på franska och engelska. I meddelandet om uttagningsprov angavs även att Copac skulle kalla de sökande som hade de bästa resultaten till intervju för att bedöma deras språkkunskaper på franska eller engelska, vilka var de språk som användes för det utbildningsprogram som avses i artikel 45a.1 i tjänsteföreskrifterna.
- 119 Det ska dessutom erinras om att det ankommer på myndigheten, som riktar ett individuellt beslut till en tjänsteman eller en anställd, att i enlighet med sin omsorgsplikt avfatta det på ett språk som vederbörande har fördjupade kunskaper så att vederbörande faktiskt och med lätthet kan ta del av innehållet i detta (se, för ett liknande resonemang, dom av den 23 mars 2000, Rudolph/kommissionen, T-197/98, EU:T:2000:86, punkterna 44 och 46, och dom av den 5 oktober 2005, Rasmussen/kommissionen, T-203/03, EU:T:2005:346, punkterna 61 och 64).

- 120 Den omständigheten att handlingar som myndigheten riktar till en av sina tjänstemän är avfattade på ett annat språk än tjänstemannens modersmål utgör inte något åsidosättande av tjänstemannens rättigheter, om tjänstemannen behärskar det språk som myndigheten använder, vilket gör det möjligt för honom att faktiskt och med lätthet kan ta del av innehållet i handlingarna i fråga. Delgivning av beslutet att avslå klagomålet på ett språk som varken är den berörda tjänstemannens eller anställdes modersmål eller det språk på vilket klagomålet har avfattats kan således anses ha skett i vederbörlig ordning under förutsättning att den berörde har kunnat få kännedom om beslutet på ett ändamålsenligt sätt (se, för ett liknande resonemang, dom av den 23 mars 2000, Rudolph/kommissionen, T-197/98, EU:T:2000:86, punkterna 44 och 45, dom av den 7 februari 2001, Bonaiti Brighina/kommissionen, T-118/99, EU:T:2001:44, punkt 17, och dom av den 7 februari 2019, Duym/rådet, T-549/17, ej publicerad, EU:T:2019:72, punkt 110).
- 121 Det framgår emellertid av de handlingar som kommit till tribunalens kännedom att sökanden i ansökningsformuläret angett att han hade ”mycket goda” kunskaper i engelska, eftersom denna kvalifikation var den högsta av de tre nivåer som sökandena kunde välja mellan. Han undertecknade för övrigt förklaringen i slutet av ansökningsformuläret, som var avfattat på engelska (se ovan punkt 90). Sökanden avfattade klagomålet av den 2 februari 2018, som beslutet av den 23 juli 2018 utgjorde svar på, i vilket nämnda klagomål behandlades tillsammans med klagomålet av den 13 april 2018, på engelska. Sökanden har dessutom avfattat andra handlingar på detta språk avseende det certifieringsförfarande som är föremål för förevarande förfarande, bland annat hans ansökan av den 27 september 2017 och överklagandet av den 8 mars 2018 till Copac. Det framgår även av handlingarna i målet att sökanden använde engelska i sin elektroniska kommunikation med myndigheten för att begära en ny prövning av hans ansökan den 13 december 2017 och för att översända klagomålet av den 13 april 2018. Det ska i detta hänseende understrykas att sökanden, genom ett e-postmeddelande som var avfattat på engelska och som skickades till tillsättningsmyndigheten den 13 december 2017, uttryckligen förklarade att han hade begått ett misstag genom att glömma att skicka in en förteckning över bestyrkande handlingar till stöd för sin ansökan, utan att han för den skull försökt att ursäkra detta fel genom att hänvisa till språkliga svårigheter som skulle ha hindrat honom från att förstå innehållet i meddelandet om uttagningsprov.
- 122 Det certifieringsförfarande som är aktuellt i förevarande mål utgör inte ett externt uttagningsprov som måste offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* på samtliga officiella språk och som alla unionsmedborgare kan delta i, utan ett internt uttagningsprov som är förbehållet vissa tjänstemän med mer än sex års tjänstgöringstid. Parlamentet har således, utan att åsidosätta de ovan angivna principerna som reglerar unionens språkregler, kunnat avstå från att offentliggöra meddelandet om uttagningsprov på portugisiska. Parlamentet åsidosatte inte heller dessa principer när det i detta meddelande begärde att sökanden skulle kommunicera med det på ett annat språk än portugisiska och att han skulle ha tillräckliga kunskaper i engelska eller franska. Av det ovan anförda följer att invändningen om rättsstridighet avseende åsidosättande av förordning nr 1 ska ogillas.
- 123 Sökandens argument varigenom han riktat kritik mot att beslutet av den 23 juli 2018 var avfattat på engelska och mot att det saknades en översättning till portugisiska saknar således rättslig grund och kan följaktligen inte godtas.
- 124 Eftersom samtliga anmärkningar som har riktats mot beslutet att avslå sökandens ansökan har ogillats i sak mot bakgrund av de övriga rättsakter och skrivelser som det yrkas ogiltigförklaring av i förevarande fall, utan att det är nödvändigt att pröva huruvida yrkandena om ogiltigförklaring av dessa rättsakter och skrivelser kan tas upp till sakprövning, ska talan ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

- 125 Enligt artikel 134.1 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.

¹²⁶ Parlamentet har yrkat att sökanden ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökanden har tappat målet, ska parlamentets yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (sjätte avdelningen i utökad sammansättning) följande:

- 1) Talan i målet ogillas.**
- 2) João Miguel Barata ska ersätta rättegångskostnaderna.**

da Silva Passos

Valančius

Reine

Truchot

Sampol Pucurull

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 3 mars 2021.

Underskrifter